

Minket Istenen kívül senki sem működtet, és szabadok vagyunk mindenféle földi érdektől, nem fogjuk sem politikai, sem semmiféle más érdekből cenzúrázni a beadott cikkeket. A közlés legfontosabb kritériuma elsősorban az, hogy a fenti szellemben íródott-e a mondandója, megfelel-e ennek a kitágított horizontnak, fogalmazása és mondandója tekintetében megfelelően igényes-e, hordoz-e logikát, újszerű gondolkodást. Nem számít a szerző vallási és politikai hovatartozása, ha nem támadja az Istenhitünket.

Semmiféle erőltetett, igazi értékeket nem hordozó, plágiumgyanús terméket sem fogadunk el!

Egyéniségek írásai kelljenek.

M. Blondel

*Minél többet tud az ember,
minél többje van, minél több ő maga,
annál inkább tudatára ébred annak,
hogy nincs semmije, nem tud semmit,
hogy nem az, amit akar.*

Nyíri T.: Filozófiatörténet (1983), 15.2.2. feje., 494. o.

Vargáné Pável Márta

Népesedés, vallásosság, európai bevándorlók

*Az ember szabadsága „vezetés után kiált”,
s „Isten a szabadságon keresztül vezet”.*

K. Jaspers

Sok a létünket, életünk minőségét feszegető kérdés halmozódott fel a népesség és szaporodás jelenségének megfigyelése során. Sok anomália észlelhető. Mi lehetne a megoldás? Sokféle variáció kínálkozik, de ahhoz az embereknek is másoknak kellene lenniük.

Hogyan alakul a világ népességi eloszlása? Európa népessége csökken (?), vagy csak az őslakosok száma csökken? A születési ráta Európában az ideális 2,1-től messze lemaradva 1,38. Feltehető a kérdés, miért van ez így? Sok oka van, de féltő, hogy a józan meglátások mögött

más, talán eddig nem (eléggé) elemzett okok is vannak.

Képek forrása: <https://www.youtube.com/watch?v=1JLHQcscMVE>

Egyik az, amitől félni lehet, hogy pl. „elfáradt” az emberi nem. Mibe fáradt el? Talán a létezés akarásába. (Tudom, ez nem filozófiai aggyal gondolkodóknak érthetetlen lehet, de talán mégsem az.) Ezt az „elfáradt” szót kissé elemezném, mert ez lehet lelki, erkölcsi, vitalitási, céltalansági jellegű, egyfajta rezignáció, depresszió, fizikai fáradtság /túlhajtottság/, vagy belénk programozott valami, az, amitől vitalitást veszített, ergo elfáradt az ember, amiről talán sejtésünk sincs.

De ott van a fogamzás elleni védekezési módszerek sokasága, a kényelem szeretete és az elvállaltalanodás is. Viszont lehet, hogy mindez együtt is okozza az alacsony európai születési számot.

Nagy kérdés: India, Kína lakossága miért nem „fáradt”? Vagy az ugyanazon a helyen élő romák, illetve a Franciaországban élő muszlimok miért nem „fáradtak”, miért nem kényelmesek? Vallásosabbak? Ha még másképpen is, de talán igen.

Mitől függhet ez a szaporodási hajlam, mitől függesztődik fel, és mennyi ideig motivál az ösztön? Megfigyelhető, hogy egész Európában az őshonos lakosság körében kb. 1,3-1,5¹ körül mozog a népességi/születési szám, a minimum kívánatos 2,1-gyel szemben. Ha nem beszéltek össze ezek a népek, akkor mégis mi történt?

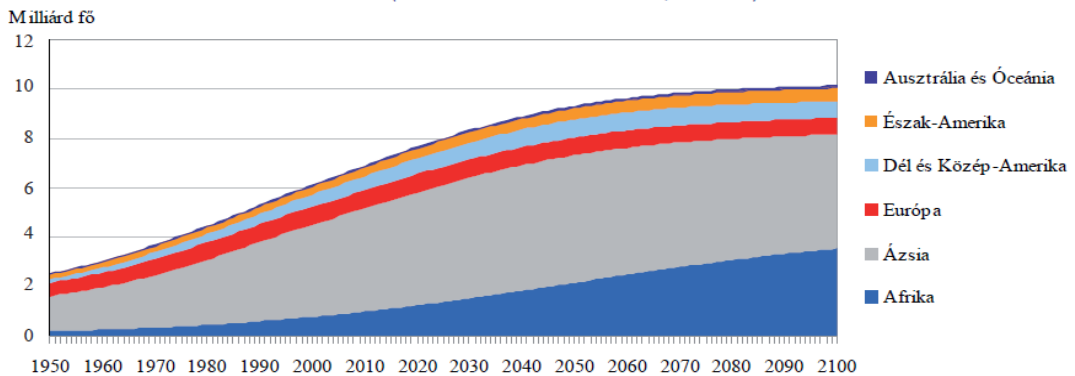
¹ Néhány európai ország családjainak közismert termékenységi indexe (2007): Franciaország 1,8 – Anglia 1,6 – Görögország 1,3 – Magyarország 1,32 - (2009): Németország 1,3 – Románia 1,38 – Olaszország 1,2 - Spanyolország 1,1... Az Európai Unió országainak összességére kiterjedő számítás szerint a termékenységi index átlaga alig... 1,38.

És mi fog történi, ha az alábbi ábra szerinti ütemben nő a lakosság? Ebben a világkörnyezetben nézve a számbelileg növekvő – feltörekvő – államokat, népeket nem érdekli a magyar, a francia stb. népesség fogyása, gondolhatják azt is: élehetetlenek vagyunk, és több hely lesz a virulensebb népeknek pl. a muszlimoknak. Globálisan nézve ez reális is, nemzetileg ez viszont nem annyira örvendetes tény.

Ma természetes, jellemző dolog a világban: a föld birtoklásának vágya, a lakóhely keresése, a megélhetés biztosítása, s mindez főként nem emocionális alapon dől el. Nagyon fontos a létfenntartási ösztön, és hogy ez kiélhető lehessen, keresés indul (akár a határok tiszteletben tartása nélkül, vagy ravasz beszivárgással...), hol lehet jobban élni a világon; ez egy egészséges, racionális életben maradási szempont. Így nyugodtan elmondhatjuk, egészében nem lelki tényeken nyugszik, hanem praktikus szempontok szerint, hogy hol tudnak az emberek megélni.

Kép forrása: www.demografia.hu/letoltes/kiadvanyok/Korfak/korfa-2011-2_2.pdf

Ábra 1. A világ népessége régiók szerint 1950–2010 (tény)
2011–2100 (2010. évi ENSZ előreszámítás, közepes változat)

Adatok forrása: World Population Prospects: The 2010 Revision, <http://esa.un.org/unpd/wpp/index.htm>.

A számok is azt mutatják, hogy a Föld népessége viszont – a rengeteg csecsemőkorban meghalt újszülöttel együtt is – rohamosan, sőt aggasztóan nő. Míg Európában pedig az ellenkezőjével küszködünk. Lehet, hogy ez a földi élet egyfajta emocionális, intelligencia-, tanultsági szint felett nem kívánatos, csak alatta? Nem szívesen gondolom ezt, de a számok ezt mutatják, ahol alacsonyabb a diplomások, az alapfokú oktatásban részt vettek száma, ott nagyobb a népesség. Mélyebb szociológiai gondolkodást kívánna annak elemzése, hogy miért van ez így.

Két merésznek tűnő kérdésem van: kell-e ennyi ember a Földön, vagy kevesebb lenne kívánatos a Föld teherbírását,

adottságait nézve? Az emberi kultúrát és fajt nézve, minek a növekedése lenne a jobb: kvantitás vagy minőség?²

Persze milyen jogon lehetne megkülönböztetni az embereket? Megkülönböztetni nem lehet, de praktikussági, megélhetési okok miatt talán nem kellene azokon a területeken szorgalmazni, anyagilag támogatni a szaporodást (sőt felvilágosító munkával csökkenteni kellene), ahol nincs víz, nincs munkahely, nincs esély emberi lakhatásra, ahol csak a nyomor növekszik, és már gyermekként éhen halnak az emberek. Ez nekem nagyon nagy visszaélés az emberi faj lényegével szemben.

Az is igaz, hogy a Föld sokkal több embert is elbirna. Ennyit, amennyi ma él, éhezés nélkül, simán el tudna tartani, ha nem lennének nagyon gazdagok, nem lenne ételpocsékolás, hanem kiegyenlítődés lenne. Nagyon sok élelmiszer – különböző érdekek (politikai, gazdasági, lobby stb.) miatt – kerül megsemmisítésre, többnyire a gazdagabb háztartásokban a kidobott élelmiszert nézve is teljes mértékű a pocsékolás.

Az anyagiak, az étel elosztása nagyon hektikus, igaz, a megtermelés helyének eloszlása és a megtermeléshez való gépesítés, képesség és számtalan más viszony is erősen eltérő. Ebből is látszik, ez az emberi társadalom nincs figyelemmel a tagjaira, nem motiválja semmiféle embertársi szeretet.

A minőséghez hozzátartozhat a józanság és a megfontoltság is, valamint egyes vallások (pl. katolikus) szeretetparancsának betartása, ami semmi szinten sem teheti lehetővé: az éhezés, az éhenhalás tényének elnézését, az emberek nyakának átvágását, lelövését vagy bármelyik vallás üldözését. S ha ez, pl. a szeretet parancsa uralkodna³, akkor teljesen más, felismerhetetlenül más, jobb lenne a földi élet.

Viszont, ha a kvantitás nem teszi lehetővé a magasabb emberi normákkal való azonosulást, ezek betartását, akkor könnyen kipusztíthatja önmagát az emberiség, pl. újabb, rendszeres, különböző méretű, mondva csinált okkal, de valójában a természeti kincsek birtoklásáért folytatott háborúkkal. Jelenleg a földi lakosság – becsülten – kb. 5%-a lehet (s ennek kb. a fele erősen negatív szándékkal) a magasabb

² Tudom, ettől sok liberális felkapja a fejét, nem bírják az igaz, szókimondó gondolkodást, de nem megkerülhető ez a kérdés sem.

³ A szeretet parancsának betartása teljesen másfajta, Istenre néző emberiséget kívánna.

qualitási normának megfelelő szinten⁴, de a hatása így vagy úgy óriási a többi felnövekvő rétegre, persze ehhez, hogy jobban működjön, a jóra, tisztességre, a tudásra, a humánus erkölcsiséget képviselőkre kellene hallgatni, és nem az eltévedt, megtévesztő, haszonelvű oldalra.

Kívánatos lenne az összes földi lakost egy magasabb szintre emelni (ha vevők lennének rá..., de nem azok), sajnos azonban szabad akarat is van, meg pont az általános műveltlenség miatt a negatív média hatása nagyobb, ami tönkreteszi az elméket. Szisztematikus, visszafejlesztő munkával elérjük, hogy az emberiség nem kíván semmi magasztost, sőt passzívvá, depresszívvé lesz, a meglévő kulturáltság, cizelláltság rohamos leépítése folyik, és csak az adás-vételt/a fogyasztást teszik céljá, így a megtévesztés is hathatósan működhet. A kívánatos, szereteten alapuló útra való térítést segíthetné a vallásosság is, ami ma messze nem azt szolgálja, hogy a transzcendenciát erősítse, hanem pénzbeszedő, hierarchikus, nem embert, hanem többségükben önmagukat szolgáló hatalmi ágakká lettek a vallásként működő szervezetek.

Ha ez az egész nem így lenne, lényegesen több, sokkal több ember élhetne emberséges körülmények között a Földön.

Azon nem lehet csodálkozni, ha egy réteg nagyon mélyen kezd el gondolkozni, vagy akár csak tudat alatt rádöbben: mi az igazi ember, miért van, akkor nem a szaporodás lesz számára az alapvető, elsődleges és lényeges funkció. Talán innen is van a népesség csökkenése? Sajnos ez a fajta ember olyan kevés, hogy számszerűleg nem játszana a statisztikákban szerepet az, hogy nekik mennyi gyerekük van.

Tehát az egyes népek születési számának ilyenfajta csökkenését kizárólagosan nem foghatjuk rá sem vallásra, sem nemzeti jellegre, kultúrára, viszont más okokra vélhetőleg jobban. Esetleg az átlagosan mondva materialista, liberális beállítottságú szemléletre már jobban lehetne hivatkozni.⁵ Ha nincs olyan szeretet és erkölcsiség, ami önfeláldozóvá teszi az embert (mert az utódok nevelése nagy lemondást, sok időt, sok pénzt, egyéni karrier építésének kihagyását stb. kívánja), akkor könnyen véli úgy, hogy neki ehhez semmi köze, sem kedve. Szaporodjon más, aki akar, de ő

⁴ Ami még eloszlik nagyon okos zsarnokokra, korrupt emberekre és jó szándékú humánus gondolkozókra.

⁵ De erről még alább szó lesz.

nem, maximum egy gyermeket vállal, hogy legyen örökös...(ma már divat béranyát fogadni...)!

Több tényből világosan felvetődik az emberi faj kollektív felelősségének a kérdése, a helyzet felismerése, de ott az önzés is. A tanultabb rétegeknél kevesebb gyermek van. Lehet, hogy aki felmérte a lehetőségeit (állás, egzisztencia, anyagiak, bizonytalansági faktorok stb.), és már valamenynyire felelősen gondolkodik; nem tudja fenntartani a családját azon a szinten, ahogyan ő szeretné, akkor inkább nem vállal gyermeket. De a gazdagnak is, aki 10-et is fel tudna tisztességben, gond nélkül nevelni, kb. maximum 1-2 gyermeke születik, tehát ez az ok sem teljesen áll meg.

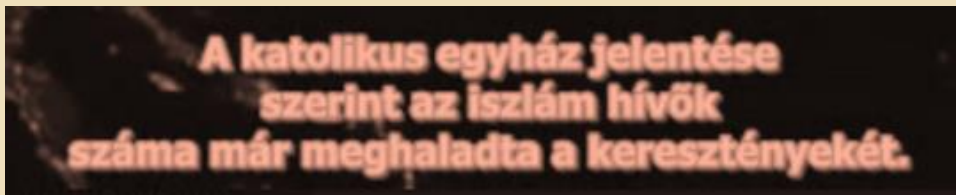
Kérdés lehet az is, hogy a saját identitásuknak megfelelő környezetből hozott szaporodási rátájuk miért maradt meg (jelenleg) a bevándorlóknak a teljesen idegen kultúrában, és az is kérdés, hogy meddig marad meg, vagy ki, mi a dominánsabb. Ezt még statisztikai adatokkal kimutatni nem tudjuk, mert nem olyan régi a bevándorlási jelenség. Feltételezhetjük, ha gyengül az identitástudatuk vagy a vallási erejük, akkor ilyen értelemben is könnyebben befolyásolhatja a környezetének (Európának) a liberális szelleme.

További kérdés, hogy az asszimilációs képesség vagy a beilleszkedési akarat megvan-e? A bevándorlók akarnak-e európaiak lenni, vagy pontosan annyira megőrzik a saját világukat, ahogy a romák teszik Európában. A széthúzás komplikációkat szül, és itt nem az egyen „borotválásról” van szó, hanem Európa területe kevés a sok – és egyre több – asszimilálódni nem is akaró náció számára. Nem kívánatos, hogy Európa apró államokra szakadjon szét, aminek jelei ma már látszódnak. Az egyéniség, a nemzeti értékek megmaradása és az alkalmazkodóképesség a toleranciával együtt működtetve hozhatna tartós békét. Henri Boulad szerint az Európába menekülő tömegeket csak bizonyos feltételekkel lehetne beengedni. Ellenzi Törökország felvételét az Európai Unióba, mert felvételével a bevándorlás ellenőrizhetetlen méreteket öltene.

Vallásosság

Boulad szerint: „A tolerancia címén Európa jelenleg betessékeli magához az intoleranciát.” Az előbbieken láthattuk, hogy nem egyfajta vallás okozza a nagy szaporodási rátát, hanem úgy tűnik, hogy az adott vallásosság mélysége, az adott vallás törvényeinek szigora, vagy éppen a megengedő,

de mégis aktívan működő – esetleg pogánnyal keveredett – keresztény beütés vagy akár a babona is közrejátszhat.

Elgondolkoztató, hogy a katolikus keresztény vallás miért nem tud a híveire olyan mértékig hatással lenni, ahogy pl. a mohamedán vallás. Míg a katolikusok száma csökken, a mohamedánoké nő, olyannyira, hogy a világon 10 éven belül akár dominánssá is lehet. Vélhető, hogy a kereszténységet (hierarchiának való tisztelet, engedelmesség, dogmatikus hittételek elfogadása) fellazította a világban uralkodó liberális szemlélet. Valószínű, hogy a jelenleg bevándorlók mély hitére is hatással lesz, mert nem vár el annyit tőlük, mint a szigorú vallási szabályok (mohamedán) betartása. Mi a jobb, ha egy nép belelandol a nihilbe, ahogy az európai hívők tették, vagy keményen megőrzi a hozott hitét, és vallásszabadságot nem ismervén, fanatikusan egy idő után a keresztény Európa – még megmaradt hite – ellen is fordulhat, ami viszont nekünk, európaiaknak, több okból is nagy baj lenne. Viszont ezt az eshetőséget sem lehet figyelmen kívül hagyni. Láthatjuk az ábrákból is, ez egy fenyegető valóság.

A katolikus vallás miért nem működteti úgy a hitéletet, hogy legalább olyan határfokkal növelhessék, segíthessék, szaporodásra bírassák a hívőket, ahogyan pl. a muzulmánok teszik? Talán más célokat lebegtetnek a hívők szeme előtt, szabadabb, liberálisabbá vált vallás lett?

Az egyik megoldás a vallások közti párbeszéd lehetne, közös alap ehhez Isten. Az iszlámon belül többféle ág létezik, sajnos csak két kissebségben lévő irányzat mutat közös pontot a kereszténységgel. Az egyik a liberális iszlám, mely egyre nagyobb szóhoz jut például az egyiptomi sajtóban is. Képviselői a politika és a vallás szétválasztását támogatják. Ennek az elvnek kellene működni a névlegesen laikus államokban, például Törökországban, Indonéziában vagy Libanonban. A második irányzat a szufizmus, mely sok európai számára teszi vonzóvá magát, az iszlám vallást. Sajnos azonban az ortodox iszlám a misztikát gyakran üldözte a történelem során.

Boulad megfogalmazása:

„Egyedül a misztikához való visszafordulás tudja kiemelni a vallásokat megrögzöttségükből és kirántani őket görcsbe meredett és elmeszesedett állapotukból.” A vallásoknak újra és újra meg kell magukat határozniuk, képviselőiknek termékeny vitát kellene folytatniuk a lényegről. Henri Boulad: Iszlám

2009. Kairosz kiadó, Budapest 135. oldal

A népességi arányok eltolódása, széleskörű demográfiai változások.

Ma az európai országokon belül eltolódnak a több száz éves nemzetiségi viszonyok, népességi arányok, ennek is széleskörű okai vannak⁶. Egyik pl. a gyarmatosítás. Torinóban, Madridban, Párizsban stb. járván feltűnő, hogy spanyolt, franciát, olaszt már alig látunk, a villamoson is ezer nyelven beszélnek, és a volt gyarmatokról jött emberekkel van tele, akik már ott élnek és dolgoznak. Olyan az egész, mint egy modern Babilon. Nekünk, átutazó magyaroknak ezt megdöbbentő szemlélni, mert Budapesten még nem így van.

Érdekes lesz „élvezni”, megélni a következményeket, hogy ez a demográfia, az öltözködés területén erősen eltérő másság, kulturális sokféleség, szokások különbözőségének egyvelege milyen változást okoz majd. A vallási tolerancia

egyfajta mély intelligenciát is kíván, ami jelenleg úgy tűnik nincs meg, hogy bírja ki a vén Európa?

Tehát Európa népessége összességben mégsem csökkent, a tény magyarázata: nagyütemben szaporodó nemzetiségek/romák és bevándorlók pl. a muzulmán bevándorlás.⁷

Sokak szerint, Franciaországban 2027-ben minden ötödik francia muzulmán lesz, Hollandiában az újszülöttek 50%-a muzulmán és 2050 körül Németország iszlám állammá válik.

⁶ Nem szeretnénk szokásos megközelítésekkel élni.

⁷ A Franciaországban élő muzulmánoknál 8,1 gyermek születik családonként!!

Mit tehet az adott ország, hogy ha eddig pl. Franciaország volt többnyire francia népességgel, erre kialakult kultúrával élt, akkor az is maradhasson. Nehéz kérdés. Az EU-ban van bevándorlási törvény, vannak emberjogi törvények, és mindenkinek joga van úgy szaporodni, ahogyan akar. Az igaz – és ez mára anomália lett –, hogy az őshonos európai nem a bevándorlók ütemében szaporodik, ebben az esetben mondhatják a bevándorlók: ez nem az ő ügyük. Mindez tény. Arra a tényre viszont nagyon fontos figyelni, hogy minden bevándorlási, stb. törvénnyel együtt – egész Európának erre ügyelnie kell – senki sem lehet áldozata az agresszív, erőszakos hittérítésnek, egy ember sem kényszeríthető, és nem vehető el az élete vallási okok miatt (sem), a világon sehol sem, nemhogy a saját hazájában. Eddig nem szabad a dolgokat engedni. Az utolsó percekben vagyunk, hogy elejét vegyük annak, hogy a dolgok eddig eljussanak, hogy nagyobb baj ne lehessen, és világméreteteket ne öltösn.

Magyarországot vizsgálva, az országunk népességét számszerűleg főleg a *romák szaporodási szokásai* emelik meg, és ahogy a mohamedánok elterjedése látszik Európában, úgy országunkban ez a helyzet lehet a romákkal kapcsolatban is. (Ez több másik európai országra is vonatkozhat.) 2011-ben „A népszámlálási kérdések alapján a cigány (roma) nemzetiséghez tartozó: 315 583 fő.”

https://www.ksh.hu/docs/hun/xftp/idoszaki/nepsz2011/nepsz_sajto_20130328.pdf

Ebben az esetben nem az a baj, hogy esetleg terror szervezetet alapítanak, bár az is előfordulhat, ugyanakkor az éhség-lázadás nem kizárt, ez bizonyos szinten jogos is, mert erőteljesebben, hathatósabban kellett volna eddig is őket szakmához, álláshoz juttatni. A hazai roma lakosság többségével az a súlyos probléma, hogy a sok állami pénz útközben elkorruptálódott, és nem ért célt a jó szándékú akarat, hogy a felzárkóztatásuk valósággá legyen. Munkahelyek, szakképzettség, szociális ellátottság stb. szempontjából nem ugyanolyan a helyzetük, mint az átlag magyar lakosságé. Ennek az okai is sokrétűek, így ezt egy ilyen rövid cikkben nem is elemeznénk. Viszont nem szőnyeg alá söpörhető tény, hogy országon belül itt is nagy társadalmi feszültségek vannak, és tenni kell, hogy egységes országban egységes lehetőségeket kaphasson mindenki. Más kérdés a fogadók habitusa, ami ha nincs meg, erőszakkal senkit sem lehet más, jobb, munkás, végig tanulni vágyó életre kényszeríteni.

A problémát, a belső feszültséget és az egyre növekvő roma lélekszám megoldatlan helyzetét a magyar nemzeti-ségű lakosság is aggódva figyeli/észleli, az Index cikke szerint:

http://index.hu/belfold/2012/07/10/kisebbsekben_erzi_magat_az_atlagmagyar/

„Kétmillió cigány és egymillió zsidó él Magyarországon a magyarok szerint, derült ki a Tárki egy tavalyi, de csak most publikált kutatásának eredményeiből... A magyarok aránya becslésük szerint a határon túlakkal együtt is legfeljebb a lakosság kétharmada.” Lassan kisebbségben érzik magukat a magyarok, s ezzel a gondokat nehezebben élik meg. Az érzéssel ellentétben mást mutat a statisztika; ^{uo} „A magyar etnikumúak aránya a 2001-es népszámlálás adatai szerint a valóságban 92,3 százalék.” Ugyanakkor Hablicsek László „a rendelkezésre álló adatok, valamint számos, (jelenlegi és valószínűsíthető) demográfiai jellemző alapján készített népesedési előrejelzése 2050-re mintegy 2 millió roma etnikumú lakossal számol, ami a gyorsan csökkenő magyarországi népesség negyedét fogja kitenni.”

http://www.ksh.hu/docs/hun/xftp/terstat/2012/04/pasztor_penzes.pdf

Nekünk tehát jelenleg nem a mohamedán kérdés a szorító, hanem az őslakos romák helyzetének javítása, humánussá tétele.

A fentiekben vázolt helyzet nem csak Európát, de Amerikát is érinti, a számok nagyon hasonlóak. Jelenleg Kánadában a termékenységi index 1,6, ami 0,5 ponttal kevesebb, mint kívánatos lenne. Az iszlám itt is a leggyorsabban fejlődő vallás, becslések szerint ma az USA-ban kb. 9 millió muzulmán él. Statisztikai adatok arra utalnak, ha megmarad az iszlám jelenlegi növekedési üteme, kb. 10 éven belül a világ egyik legnagyobb vallásává lesz.

A világra nézve féltő, ha olyan szervezetek, mint az ISIS kinőhetnek (talán különböző politikai érdekek támogatottsága miatt is), akkor semmi sem biztosíthatja a többi vallás, főleg a kereszténység nyugalmát, vallásszabadságát. Nem győzőm ismételni, legyünk tevékenyen éberek, erre fokozottan figyelni kell, és hathatósan meg kell akadályozni, hogy bármelyik másik vallás ellen támadhassanak.

Ha a történelem forgandósága szempontjából szemlélem a dolgokat, akkor rá kell jönni: egy országhatár sem betonkerítés, egy nagyhatalom sincs örökké. Nem várt háborúk is hirtelen mindent átrendeznek, és láthatja az ember, semmi sem biztos, csak a bizonytalanság az, amire biztosan

számíthatunk. A földi lét jellegzetessége miatt nem tudjuk teljesen kiszámíthatóvá tenni éltünk /minőségét/, helyét, az emberi viszonyok alakulását, a természeti romboló események miatt meg főleg nem.

A politikai érdekek, egyes nagyhatalmú vezetők józan-ságot vesztő politikával, vagy gazdasági kapzsiság miatt, könnyen előidézhetnek egy harmadik világháborút, mert nagyon hasonló a helyzet, mint az első kiobbantása előtt volt. Gondolkodjunk; ekkor a vallási, etnikai feszültségek is nagy eséllyel lángra kapnak és mindent elöntő vérengzés lesz. Akkora emberveszteséggel járna, ami szinte felezné a földi lények létszámát. Ezt nem engedhetjük meg magunknak. Ébernek kell lenni, elég kulturáltsággal, jó előre való gondolkodással és főként politikai bölcsességgel (ha lenne) ennek az emberek által okozott bizonytalansági faktornak a \pm amplitúdóit be kellene húzni a nulla felé.

A fentiekben leírtak alapján ez egy előregondolkodás, s talán még időben vagyunk, hogy a dolgokat tetszésünk és a normálisan élhető élet szempontjából befolyásoljuk. Sokat nem várhatunk, nem tétlenkedhetünk sem időben, sem eredményben, mert ezek az utolsó percek a cselekvésre.

Korrektorok, társírók: Rizmayerné Márkus Edit, Rizmayer Péter, Szeibert Márton

A cikk írója: *Varga Péterné/ Pável Márta*, katolikus hittanár, az AQUILA Párt elnöke, 25 éve az AQUILA kat. közösség létrehozója és vezetője.

Két könyve jelent meg (*Akinek füle van a hallásra, az hallja meg*, valamint *A misztikus teológia alapjai*) és egy *Hazafelé* címmel folyamatban van. Publikációi megtekinthetők a www.aqp.hu valamint a <http://www.sasmarta.eoldal.hu> oldalon.
